

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

*) Հարկաւոր չէ խառնել Дочь полка օպերան
տիկն անունով գանիող օպերետտայի հետ:

չը տալ անվերջ և սրտովից ծախահարու-
թեամբ:

Բացի այդ դերերից Պավլովայի ամեն աշուս դե-
րերն են Ռոզինա (Севильский цирюльник), Վի-
ետայ (Трагедия), Ֆրանկա (Фра-Дьяво-
ло), Աիդա (Аида) և այլն: Այսքանը բաւական է, եթէ
ոչ կարելի է ձանձրութիւն պատճառել ընթեր-
ցողին, այսքան երկար խօսելով Պավլովայի
վրա:

Կրօնական (мещо-сопрано) սա նոյնպէս
խաղիւմի հասարակութեան սիրուհին է, նա մա-
նանայն աչս վերջին օրերս, երբ նա դուրս եկաւ
բեմէն Աիդա օպերայի (Аида) Ամենիսի դերում:
Ներկայ գտնվողները բոլորն էլ զմայլում էին:
Դա եւ զօրեղ ձայնով և տաղանդաւոր մի երգ
չուէր է, զուրկ չէ և երաժշտական չօլայից:
Հաս զերեւում նա նոր և ուղիղ տիպեր է ստեղ-
ծում, և այդ դերերում իր խաղը հասցնում է մինչև
վերին աստիճանի բնականութեամբ:

Հիմա ասենք մի քանի խօսք երգիչների մասին:
ձայնի վերաբերութեամբ առաջին տեսքը Վասի-
լիսն է: Եւ ճշմարիտ նրա ձայնը շատ քաղցր և
նոր է, և այդպէս էլ մնում է երաժշտական
ամենաարժար ֆորմաներում, որոնց նա երգում է
առանց դժուարութեան: Բայց ախոս, որ նա
զուրկ է դերասանական շարժումներից, այդ
պատճառաւ է, որ նա բեմի յետինը երգելով ա-
մենից մեծ տպաւորութիւն է գործում, քան բեմի
վրա: Եթէ ասենք, որ իր սեփական աշխատու-
թեամբ և հասել իր այժմեան կոչմանը, այն ժա-
մանակ հասկանալի կը լինի, թէ ինչու մենք իրա-
ւունք չունենք պահանջել նրանից այն, ինչ որ
պահանջում ենք մի որ և իցէ արտիստից, որը
աւարտել է իր արհեստը մի ուսումնարանում:
Անա թէ ինչու Սաբինին դերը (Жизнь за царя)
աւելի և աւելի ուղիղ և չեղէ է, քան Ֆաուստ
(Фауст) կրօնական դերը, որը պահանջում է
յայտնի արտիստիկական չօլաւ:

Երրորդ տեսք է հաշվում ինքը թատրոնի
անարարներէն Ռապորտը, որի ձայնը արդէն մա-
սամը կարծած է, բայց չը նայելով դրան նա
այնպիսի դերերում, որոնց չը կան աւելի բարձր
նօթանք, իր խելացի խաղով ու իրան բեմի վրա
ազատ բնականութիւն է թողնում
լսողի վրա: Ասածս ապագայանքով համար օրի-
նակ եմ բերում նրա Մարկիզի դերը (Фра-Дьяво-
ло), նա երբեմն ծառայում էր Ս. Պետերբուրգի
բեմի վրա: Վերջացնելով նկարագրութիւնս, աւե-
լորդ չեմ համարում ասել մի քանի խօսք եւ Պաւ-
լովայի (Պավլովայի ամենին) վերաբերու-
թեամբ: Նորա ձայնը բաւականի զօրեղ է, թէն
քիչ անարարութիւն (բարիտոն): Այնու ամենայնիւ մի
քանի դերերում նա իր խելացի խաղով բաւակա-
նութիւն է տալիս հասարակութեանը, ինչպէս
Ֆիգարօ դերում (Севильский цирюльник):

Ռ. Կ.

ՆԱՄԱԿ Ա. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻՑ

Յունվարի 11-ին

Տեղւոյս հայ երիտասարդները անցեալ դիկտեմ-
բերի 21-ին խաղացան Գ. Սոնյուսկինսցի «Խա-
թաբալա» պիեսան:

Այս ներկայացումից առաջմ գոյացաւ 818
րուբլի, որից հանելով 338 րուբլի թատրոնի ծախսը,
մնացել 480 րուբլին խաղացողները անօրինակ
բաժանել այսպէս, նախ՝ 200 ր. ձեր միջնորդու-
թեամբ ուղարկել մեր հաշակաւոր «Արարատեան»
ընկերութեան, թողնելով սրան ի գործ անել այն
չնչին գումարը ըստ իր կամեց կամ ուսումնական
պիտոյից համար և կամ հացի, վասն զի, ինչպէս
տեսնում ենք լրագրներից, սովոր իր սարսափելի
հետևանքներով արդէն մուտք է գործել Վանի
կողմերը: Իսկ 280 ր. բաժանել ի միջի չքաւոր
ուսանողաց հետեւալ կերպով: 3 ուսանողաց տալ
120 ր. իւրաքանչիւրին 40 ր., 4 ուսանողաց տալ
120 ր. իւրաքանչիւրին 30 ր., 2 չքաւոր երիտա-
սարդներին—15-կան րուբլի իւրաքանչիւրին:
Կը մնա, այնու ամենայնիւ 10 ր. որ ստանալիք
ապաւինների հետ ի միասին կը բաժանվի դար-
ձեալ հայ ուսանողաց: Այս վերջիններիս վերաբե-
րութեամբ կայացած վճիռը արդէն գործածվեցաւ,
այսմ մեզ մնում է միայն դիմել ձեր միջնորդու-
թեան, և խոնարհաբար խնդրել, որ այս 200 ր.
չուսով հասուցանէք յիշեալ «Արարատեան» ընկե-
րութեան: Բաց յայտմանէ, կը խնդրեմ ձեզ, յար-
գոյ խմբագիր, տեղ չնորհել իմ այս փոքր հա-
շիս ձեր պատուական «Վշակի» էջերում ի դի-
տութիւն ամենեցունց:

Ընդունեցէք և այլն

Խ. Յ.

ՆԱՄԱԿ ԱՌԱՎԱՐԱՒԱՐԻՑ

19 յունվարի

Որեւումս ստացանք «Արարատեան» ընկերու-
թեան 1878—79 թվ. գ. տեղեկագիրը: Այդ տե-
ղեկագիրն նայելով թիֆլիսից յետոյ նախապաշար-
թեանց քանակութեան կողմից Ախալքալաքը առա-
ջին տեղն է բռնում: Այս, միևնույն արական է տե-
նել որ մի փոքրիկ քաղաք, չը նայելով իր սահմա-
նափակ միջոցներին, իր աւետիկ ընկած գրու-
թեանը, չէ խնայում իր կօպէկները համարին
կողմերի ու քայքայի կրթութեան գործին նուե-
րել ի հարկէ ամենայն որ ազատ է իր նուիրա-
տութեան մէջ, բայց ինչ ուղղութիւն են թող ասեն,
երբ մարդս բաց է անում թիֆլիսի նուիրատուաց
և գաւառացիների ցուցակը, ակամայաբար նրա-
նում դարձնում է մի հարց, ինչին պէտք է վերա-
բերել այն հանգամանքը, որ թիֆլիսի հարկեր հա-
զարներն և մինչև անգամ միլիոնների տէր մի ա-
ղան նուիրում է յիշեալ ընկերութեանը միայն մի
րուբլի, կամ 20 կօպ... Այդ հանգամանքը հոս-
տատում է պ. Մէլիքզադէի «Հայ երիտասարդու-
թեան» յորդանումում ասածը, թէ «գաւառացի հայի
մէջ աւելի վառ է մնացած սէրը դէպի իր ազգու-
թիւնը քան թէ թիֆլիսեցու մէջ»: Այս, այդ այդ-
պէս է, որովհետեւ գաւառներում դեռ չէ տարա-
ձիւլ այն սխալը որին նորահասութիւն են անուա-
նում: Ես յիշում եմ որ դուք անցեալ տարվայ
«Վշակի» մէջ յանդիմանում էիք հայերին (պիւսաւո-
րապէս թիֆլիսեցուն) որ նրանք յարաբերութիւններ
չեն կապում օտարազգիների հետ: Այս, դա շատ
լաւ կը լինէր, եթէ հայը ազգային հպարտութիւն
ունենար, բայց քանի որ նրան պակասում է այդ,
նա միայն նմանվում է օտարին, ինչպէս դուք ա-
սում էիք, հագուստով, արտաքին ձևերով և այլ ես
ոչնչով: Օտարանորոթները մեր հայերին մէջ մեծ
գեր է խաղում: Ինձ յայտնի են անձինք, որ հայոց
եկեղեցում մի կօպէկ չեն թաղալը գցում, իսկ
օտարի եկեղեցում երեք րուբլի են գցում, հայոց
մի ընկերութեան կամ ուսումնարանի ոչինչ չեն
նուիրում, իսկ օտարազգի հիմնարկութիւններին
հարկերն են տալիս: Մի բան միայն կայ, այն
է, որ այդ նուիրատուներից իւրաքանչիւրը մի ակն-
կալութիւն ունի, սպասում է որ և իցէ մի վար-
ձատրութեան, իսկ «Արարատեան», «Ալիլիկեան»
ընկերութիւններ կամ անդալան ուսումնարաններ
ինչով պէտք է բաւականութիւն տան մեր փառա-
սէր հային, ուսումնաւարտ աշակերտներով, դրա
համար նա պէտք իսկապէս հայ լինի և ոչ կօմո-
պոլիտ:

Ինչպէս անցեալ նամակումս յիշած եմ՝ մեր
քաղաքում բացվում է ընթերցարան: Ի նկատի
ունենալով որ մեր իգական սեռը չէ կարող այցե-
լել արական ընթերցարանը, այդ պատճառով որոշ-
վեցաւ օրիորդական դպրոցին կից մի սենեակը
յատկացնել կանանց ընթերցարանի համար, որը կը
կազմէ արական ընթերցարանի մի մասը, այդ
պատճառով որոշվեցաւ բացի ընթերցարանում ըս-
տացված հայ և օտարաբար, հրատարակութիւնները,
բերել տալ ձեռագործի և կարի համար «МОДНЫЙ
СВЕТЪ» շարժաթիւթերը և մի քանի գրքեր անուե-
տական, առողջապահական և բժշկականութեան
ու դաստիարակութեան վերաբերեալ բովանդակու-
թիւնով:

Շնորհակալութիւն մի քանի պարոններին, որոնք
պ. Յարութիւնեանցի տան հրաւերքում նուիրել
էին յօգուտ ընթերցարանի 80 ր. նոյնպէս պ.
Վ. ցի անու՜մ նուիրել էին նոյն հիմնարկութեանը
70 րուբլի:

ՆԱՄԱԿ ԽԱՐԱԳՐԻՆ

Դանձակ, 16 յունվարի

Խոնարհաբար խնդրեմ տեղի տալ «Վշակ» լրա-
գրի խէջերում յետագայ երկու տողին:
Պարտաւոր զուով Ս. Յովսէփի «Վայր» եկեղե-
ցոյ մտից և եկից մատենանք ներկայացնել Դանձա-
կայ հոգևոր կառավարութեանը, խոնարհաբար հը-
րախելում եմ ձիական ժողովրդականաց յիշեալ
եկեղեցւոյ, սկսեալ ամսուր 25-էն մինչև 15-ն փե-
տրվարի ներկայ ամի վերահասողութիւն անել մեր
երեցփոխանական բոլոր հաշիւներին վասն 1879
ամի և վաւերացնել ստորագրութեամբ կամ յօգու-
տել իրենց նկատողութիւնը, եթէ որ և իցէ թե-
րութիւն կամ անկանոն ծախք գտնեն:—Յիշեալ
ժողովրդական մատենանը յանձնված է մոմակա-
ձաւ Յարութիւն Յակոբեանին՝ ժայր եկեղեցւոյ
գաւթումը, որ առաւօտեան և երեկոյան ժամն-
երում ամեն օր բաց է ի դնութիւն ծխականաց:
—Եթէ քաղաքիս միւս եկեղեցեաց ժողովրդա-

կանք կամենան կարող են տեսնել մեր մատենանը
վասն տեղեկութեան:

Հարկում եմ նոյնպէս պ. պ. կոնսորեթը ***
համարեանցին իր անմեղանջական խմբով, եթէ
հետաքրքիր են, թող նայեն մատենին և տեսնեն
թէ մենք ինչ իրաւամբ ենք փողիք ստացել եկե-
ղեցական գեանի վրա սոցի անկողններից:—Արա-
նից աւելի այդ խմբին և նորա լրագրական վա-
րարանութեանը հարկ չենք համարում պատաս-
խան տալու, որովհետեւ այդ պարոնները, ունենա-
լով իրենց պարագլուստ պ. խառնակեցին վաղուց
է աշխատում են դիպել մայր եկեղեցւոյ և յա-
ղաքիս երկսեռ զարդաց շահերին, յանուն պաշա-
պանութեան պարզամտաց և այլն և այլն:

Երեցփոխան Ն. Տէր-Ներսէսեանց:

ՆԱՄԱԿ ԽԱՐԱԳՐԻՆ

Թիֆլիս, 19 յունվարի

Ինչ և իցէ լուր կամ համար, եթէ փոքր ի
չատէ ուղարկութեան արժանի է, չեմ սխալվում
կարծել, հրատարակաւ հանդէս հանելն հարկաւոր
է: Վասն որոյ պարտ ինձ համարելով ծանուցա-
նում եմ հետեւեալ տեղեկութիւնը:

Բարեգործութիւնով վարժ աջ ունեցող մի պա-
րոն (պ. Պ. որ գտնվում է Գ. քաղաքում) չը
զաղարկելով իր բարի սովորութիւնից, պատրաստ-
ված է եղել ընծայելու «Արարատեան» ընկերու-
թեան քանի մի հարկ: Բոլորներ: Պատուական
«Վշակ» օրագրի միջոցով ձեր ուշիմ խորհուրդը,
«Արարատեան», «Ալիլիկեան» և այլ ընկերութիւնները
միանալու մասին, երբ համարում է պարոնին, յայն-
ժամ նորա աղէկ. մտքին այն վտեմ խորհուրդը
այնպիսի մի ջերմ հաւանութիւն է պատճառում,
որ հարկները փոխարկում է հաղարների, սա-
կան նուիրել թողնելով զինի միութեան: Բայց
երբ պէտք հասնեն այն սխալի օրերը, որ ցնծան
այն հաղարները: Այն անձինք որ ունեն բնկերու-
թիւններ միացնելու դեկը ձեռն, երանի չը յա-
պաղին յառաջ մեղել, և ընդհանուր ազգին մեծա-
շահ գործը փութով գլուխ բերեն:

Երեցփոխան Ներսէսեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՐԻՐԵՐ

ԱՌԱՎԱՐԱՐԻՑ մեզ հաղորդում են, որ մոա-
դրութիւն կայ այնտեղ մի հասարակական պղի-
չինել: Այդ գործի համար հասարակութիւնը վճռեց
1612 րուբլ ծախել:

Մեզ գրում են ՎԱՐԿԱՆԵՆ գիւղից, որ տե-
ղական ուսումնարանը բացվել է զեկտեմբերի ըս-
կըններում: Թեմական տեսուչը այցելեց այդ ու-
սումնարանին: Տեսչի տեսիլ չատ վրացիներ խըն-
դում են, որ իրանց որդիներն ընդունեն այդ
ուսումնարանը: Թեմական տեսուչը անբաւակա-
նութիւններն տեղի չը տալու համար արդեւել է
զրանց ընդունել:

Մեզ հաղորդում են ԱՌԱՎԱՐԱՐԻՑ, որ լու-
վում է թէ այնտեղ կարդադրութիւն է արած,
որպէս զի իւրաքանչիւր գիւղ 10 ֆունտ կարք-
լեան թիթու վեր ասեն զիւղացիների օղը մաք-
րելու համար: Աւելի լաւ չէր լինի, նկատում է
թղթակիցը, զիւղացուն դուրս բերել անասունների
ընկերութիւնից, մաքրել տալ նրա դրան առաջը
կիտված անմաքրութիւնները և յետոյ նրան կար-
բօեան թիթու տալ:

ՆՈՒԻՍՈՒՑ մեզ գրում են «Այստեղ մի խումբ
առաջադէմ երիտասարդներ մի քանի անգամ ժո-
ղով կազմելով, որոշեցին մի հասարակական ըն-
թերցարան հիմնել: Որքանում որանք իրանց մէջ
ստորագրութիւն բանալով լրագրներ բերել տալու:
Համար մինչև 100 ր. փող ժողովեցին և այդ փո-
ղերը ուղարկեցին թիֆլիս և այդտեղից անհամ-
բեր սպասում են լրագրներին ստանալուն: Շնոր-
հակալութիւն այդ ևւանդու պարոններին:

Մեզ գրում են ԱՌԱՎԱՐԱՐԻՑ, որ Ախալ-
ցկայի և այլ տեղերի հայ վաճառականներ իրանց
մէջ ստորագրութիւն են քացել Արդահանում մի
փայտաշէն հայոց եկեղեցի կառուցանելու համար:
Նուիրատուութիւններից առժամանակ 1500 ր. է
գոյացել և ստորագրութիւնը դեռ չարձանակվում
է: Եկեղեցւոյ շինութիւնը մի պարոնի արդէն յան-
ձնված է 2500 րուբլով:

Ինչպէս յայտնի է, այժմ ԹԻՖԼԻՍԻ Ամարային
թատրոնում, բացի հայոց ներկայացումներից տը-
վում են և վրաց թատրոնական ներկայացումները:
Մինչև որ հայերը մեծ մասամբ տալիս են Փրան-
սիական խոհանոցի ամենափառած բոմանտական
պիեսաները, վրացիները մեծ մասամբ ներկայաց-
նում են կամ Մօլիերի պիեսաները և կամ իրանց
կենսերից վերցրած ինքնուրոյն, կենդանի և ժամա-
նակից գրութեաները:

Տեղական լրագրները հաղորդում են, որ ԹԻՖ-
ԼԻՍԻ զանազան տիւրքներում ալիւրի մեծ պա-
հեստներ կան: Մեր վաճառականները, օգուտ
քաղելով հայի լրագրներից, անում են մեծ
քանակութեամբ ալիւր, դարձում են այդ մթերքը
պահանջներում և սպասում են որ հայը դարձեալ
թաւաղանայ, որպէս զի աւելի էլ մեծ գնով ծախու-
ալիւրը: Մենք կատարեալապէս համաձայն ենք այն
մտքի հետ, թէ հարկաւոր կը լինէր որ մեր քա-
ղաքային վարչութիւնը հետախուզէր այդ ամբար-
ները և մի և նոյն ժամանակ էկապէրաների միջո-
ցով քննէր տար մեր չարչիւններ ձեռքով ամբար-
ված ալիւրի յատկութիւնը:

Ընթերցողը կարդացած կը լինի «Վշակի» № 9
մէջ խորէն վարդապետ Ստեփանէի նամակը: Խո-
րէն վարդապետը ի հարկէ սաստիկ հիացած է
թիֆլիսցիներից, որ կարողացել է մի ամուլայ մէջ
հաւաքել մեր քաղաքում 10,000 րուբլ: Հիմարիւմ
է, պէտք է զարմանալ հայր սուրբի: Խոհանոցի
և աշխատանքների համար, բայց մինչ կը ջրա-
կանայինք, որ այդպիսի եւանդ գործ գրվէր աւե-
լի արդիւնաւոր գործի վրա, քան թէ Ս. ԼՂՄԻՅՈՒՆԻ
ձեւարանի համար նպատակներ հաւաքելու գործի
վրա:

Այս օրերս ներկայացաւ խմբագրատուն ԹԻՖ-
ԼԻՍԻ նախադրական վարչութեան պաշտօնեան
իշխան Էրիստով, որ վարում է քաղաքիս տպա-
րանների և գրափառատանցների տեսչի պաշտօնը
և յայտնեց մեզ որ կողմանեան Յէնզուրական
Մասնաժողովը պրօցէս է սկսում և արդէն
զանգաւաղել է «Վշակի» դէմ, մի քանի լուրերը
աւանց ցնեղուրական թուղտութեան տպելու
պատճառով:

Մեզ գրում են ՆՈՒՍԻՍՈՒՑ հետեւեալը: «Մեր
այստեղի մի քանի պարոններին, որոնց ամբողջ
գիտութիւնը պարունակվում է Սպանիանի քե-
րականութեան մէջ, երբ առաջարկում էք ստո-
րագրել լրագրին, կամ ընթերցարանի մէջ ան-
գամ գրվել, պատասխանում են՝ ինչ հարկաւոր է
մեզ ընթերցանութիւն... Եւ ճշմարիտ այդ տե-
սակ պարոնների ուսուցիչը, Տէր-Քէկարը թիթե-
ուսումնական չէր... Ով որ հայցական, բացա-
ռական ու գերբայ բառերը գիտէ,—արդէն ու-
սումնական է, ամեն բան գիտէ: Ի՞նչ հարկաւոր
է լրագր կարդալ»:

Շնորհակալութեամբ ստացանք «Մուգալ» Հա-
յաստանի նոր երգարանը, որ լոյս ընծայեց Ա. Յ.
Հանաղիւղանց-Կամարական: Գիրքը տպված է
ներկայ 1880 թվին թիֆլիսում, Յ. Մարտիրոսեանի
տպարանում:

Յունվարի 24-ին ԹԻՖԼԻՍԻ Ամարային թատրո-
նում, հայոց ներկայացման ժամանակ, երբ պէտք
է տալիս «Վի կնոյ տանջանք» պիեսան, և արդէն
«Գիւղիկայ սաբըր լեյր» է փոքրվել վերջացած էր,
յանկարծ անասելի աղմուկ լսվեցաւ բեմի ետինի:
Աղմուկի դադարելուց յետոյ անմիջապէս դուրս
եկաւ դերասաններից մինը և յայտնեց որ պ. Ա-
դամեանի յանկարծակի հրահրութեան պատճա-
ռով «Վի կնոյ տանջանք» չի խաղացվի, այլ կը
ներկայացվի «Էլս էլ քի մօղջլութիւն» պիեսան:
Ժողովրդի մեծ մասը դուրս եկաւ թատրոնից յետ
դարձնելով իր տոմսակները և փող յետ պահանջն-
ով կատարելու: Զանազան լուրեր են հասնում
միջ վարդապետի ետեւ պատահած անսխալ անց-
քի մասին:

Շնորհակալութեամբ ստացանք «Երրորդ Ուկի»
մանկական գիրքը, թարգմանութիւն Յարութիւն
սարգաւառ Աղանեանցի (Աղանեանցի): Այդ գիր-
քը ուսուցիչները պարզաւարժած էր Ս.
Պետերբուրգի Ֆեօդորեան ընկերութիւնից: Գրքի
հայերէն թարգմանութիւնը տպված է ԹԻՖԼԻ-
ՍՈՒՄ Ա. Մէլիք-Հանաղաբեանցի տպարանում
1879 թվին:

«Тяфл. Вѣстн.» լրագրում կարդում ենք: «Հա-
նապարհներ լուրկանեան վարչութեանը սարերից
հաղորդում են յունվարի 25-ից որ կողմանեան

արարում եղանակը պարզ է, ցուրտը հասնում է 3 աստիճանի: Չհեռավորությամբ խոտակում են, այնպես որ կարելի է անցնել թէ բալկոններով և թէ կառքերով:»

Յունիստի 28-ին, երկուշաբթի օր, թիֆլիսի հայոց գերեզմանատան ետև գտնված դաշտի վրա մահվան պատժին դատապարտված առաջին ճառի 3 ու կ ի ձ է կառվեցաւ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մի քանի օր շարունակ Պէշտի հրապարակները վրա խոսովութիւններ ու աղմուկներ էին լինում: սկզբում կարծում էին թէ դրանք պարլամենտական զանազան կուսակցութիւնների խորհրդաներ են, բայց շուտով զգացին որ այդ խոսովութիւններն արգասիք են դադարի գիտաւորութիւնների:

Զը նայելով որ շատ առիթներ կան ներքաշուրհուր, որ այդ խոսովութիւնները ծնունդ են միջազգային մեքանայագործութիւնների, բայց և այնպէս մինչև այժմ դեռ ոչինչ հաստատ և որոշ կարգաւորութեան չէ հասել իշխանութիւնը, և ամբողջ բաւականանում է միայն զանազան ենթադրութիւններով:

Իսկայայտ առած, շատ դժուար էլ է հասկանալ մի այսպիսի գաղտնիք, որովհետև խորհրդակցութիւնները ոչինչ պարագլուխ, ոչինչ առաջնորդ չունեն, որոնցից կարելի լինէր եզրակացնել թէ նրանք ինչ են ձգտում: Ծանկարծ երևում են ահագին խմբեր, և կարծէք նրանց բոլոր գիտաւորութիւնները միայն ներքանում են կայանում, որ շփոթեն հասարակական հանգամանքները, որովհետև նրանք աղմուկներ են բարձրացնում և պատուհանները ապակիներ են ջարդում:

Ընդհանրապէս կարծում են, որ այդ խոսովութիւնները սոցիալական ցուցմունքներ են:

Ուրիշ բանի էլ դժուար է վերաբերել այդ ցուցմունքները, որովհետև մինչև այժմ Պէշտի քաղաքական բոլոր գոյների կուսակցութեանց մէջ երբեք տեսնված չեն այսպիսի դժուարութիւններ: Բայց և այնպէս կասկածներ կային, որ իր բնորոշութեամբ կուսակցութիւնն էր այդ ցուցմունքների պարագլուխ, բայց բնորոշութեամբ կուսակցութիւնը սաստիկ թշնամաբար է վերաբերվում դէպի այդ շարժումները, մի և նոյն ժամանակ, նա յոյս է յայտնում, որ այդ խոսովութիւնից կարելի է պարլամենտի համար օգտակար հետևանքներ դուրս բերել: նա բոլոր յանգանքը գցում է Տիսի վրա, և նրան է պատասխանատու համարում բոլոր այն վնասակար հետևանքների համար, որոնք կարող են առաջ գալ ներկայ խոսովութիւններից: Վառավարութիւնն էլ իր կողմից պաշտպանվում է ասելով, որ վերջին ժամանակներս պատահած բազմաթիւ հրդեհների ու դառնազան անկարգութիւնների պատճառը, ոչ թէ կառավարութիւնն է, այլ Հինդի նուազութիւնը: Հինդիներից առաջացած թշուառութիւններն ու զինուորային ընդդիմադրական մամուլի դրդուլ յղուածները:

Վերջին ժամանակներս Պէշտից հաղորդում են եւրոպական զանազան լրագրողներին, որ այդտեղի յուզմունքները բոլորովին պարզ յայտնվեցան, որ ռամկասօցիալականների ցուցմունքներն են:

Տեղական իշխանութիւնը մի յայտարարութիւն հրատարակեց, որի մէջ նա դիմում է ռազմադրական մայրաքաղաքի աշխատողներ դասակարգին և խնդրում է նրանց՝ հեռու պահուանել իրան այդ տեսակ թշնամական ցուցմունքները: և օգնել իշխանութեանը վերականգնել իշխանութիւնը: Տի

և նոյն ժամանակ նա դիմում է մայրաքաղաքում բնակվող բոլոր օտարական մշակներին և պահանջում է նրանցից յարգել երկրի օրէնքները, որ նրանց աշխատութիւն, հաց և պաշտպանութիւն է տալի: հակառակ դէպքում իշխանութիւնն ստիպւած կը լինի խիստ միջոցներ գործ դնել պաշտպանելու ժողովրդի շահերն ու նրա ստացուածքների ապահովութիւնը:

Պարլամենտական բոլոր կուսակցութիւնների արգանքները միաբերան պահարկում են այդ սոցիալական շարժումները:

Ասում են, որ վերոյիշեալ շարժումները երկար ժամանակով պատրաստվում էին ունեւարական մշակ դասակարգերի մէջ, որոնցից շատերն օտարականներ և մեծ մասամբ գերմանացիներ են, վերջիններս երբեք չեն էլ թագցնում իրանց սոցիալական մտքերը, և ամեն տեղ բացարձակ բարոգում են այդ մտքերը:

Վերջին օրերս մի ազնուապետական մեծ նամարտութեան մէջ սպանում է մի խմբագիր, և ահա այդ օրից սկսված, ռամկասօցիալականները շարունակում են իրանց խոսովութիւնները:

Մի քանի ուրիշ տեղեկութիւններ էլ հաղորդում են, որ քննադատ ցուցմունքներ անողներ թիւը պակասում է, հետեւաբար և ներքանց արած անկարգութիւնները նուազում են: վերջին օրը այդ խոսովարարների թիւը այնպիսի սակաւ էր որ միայն պոլիցիայի մի ջամուութիւնը կարողացաւ նրանց բոլորովին ցրվել: Տեղական իշխանութիւնը յոյս է յայտնում, որ հետեւեալ օրը քաղաքը բոլորովին ազատ կը լինի անկարգութիւններից:

Մինչև այժմ Աւստրո-Ունգարիան միակ երկիրն էր, որ ազատ էր համարվում սոցիալական յուզմունքներից, բայց այժմ նա էլ է սկսում վարակվել այդ ցաւով:

Ուրեմն վտանգն ընդհանուր է դառնում, այժմ տեսնեք, թէ եւրոպական պետութիւններն ինչ փրկարար միջոց գործ կը դրնեն ազատվելու այդ վնասակար ախտից:

ՆԱՄԱԿ ԹԻԻԻԲԻՍԻՑ

Կ. Պոլսի, 1 յունի.

Մեծապատիւ տնօրէն «Մշակ» լրագրոյ: Խնդրում ձեր յարգելի և ազգասէր թերթիւնում մէջ պանդուխտ փոքրիկ յօդուածին հիւրընկալութեան անկեմիկ մը շնորհակալ բարեհաճելը:

Ինչպէս բոլոր եւրոպական ազգերու յայտնի եղաւ Անտոյիւնի միաբանից բրած դիւցազնութիւնը արդի ժամանակիս առ յազգս իւրեանց, որոնք զարմանալով և միանգամայն մատանի ջուզուածելով խրախոյս կը կարողային լրագրողներու վրայ իրենց ազգերու ըսելով, ո՞վ խոսակցիք, նախքան մէջը, դարձուցէք ձեր հայեցուածքը հայոց ազգի վրայ՝ քննեցէք ուշիուշով թէ նորա ինչպէս քրիստոնէութեան մէջ առաջին եղան և մեզ կարապետ, ողորպէս ալ ներկայ դարուս մէջ առաջնորդ եղան շատ լուսաւորեալ և բազմաթիւ ազգերու: օտար ձեռքեր, ետ միջով տէր և պաշտպան կեցան իրենց հնաւանդ իրաւանցը: Մի ուրեմն, օրինակ առէք ի նոցանէ դուք ես, գացէք անոնց կոնակէն, հետեւեցէք նոցա չաւղին: Բայց ո՞վ ձեր ձաւբան պիտի լուսաւորէ, դուք էք լոյս աշխարհի, ու՞մ ըստ որդին Աստուծոյ: Բարեբաւեւ երջանիկ կըլլայինք և աւելի բազմաւոր, փոխան 55 տնակ մննատուն այրերու, և 40 տնակ իւսանաւորներու, որոնց թիւը դրէթէ 14 միլիոնի կը հասնի, որոնք միայն ժողովրդեան վրա ծանրանալով պարտենին կը բուծանեն՝ երանի թէ մէկ հատ մը ըլլար Անտոյիւնի մննատանի նման, որոնք միշտ պատրաստ են դռնի ի սէր հայրենեաց և ազգին, ի սէր օտարին շանթերուն դէմ կայնելով կենքերնին կընքել:

Անշուշտ պարծանք կը համարի հայ անուն կըրող մը, երբ սոյն գովեստները կը լսէ, որ եւրոպական լուսաւորեալ և կիրթ ազգերը իրենց անունը բարձրացնելով առաջնորդ կը կոչեն, և վերաբար մեծ պարծանք: Բայց այդ համբաւը ըստանալուն պատճառը ո՞վ եղաւ, հարկաւ ձեզ ալ ծանօթ է յարգելի ընթերցող սոյն մննատանի ազգասիրական ոգին փայլող եռանդը՝ ջանքը՝ մէկ խօսքով ըսեմ ըրած զօհոգութիւնը, որ իւր անդամներին

մետովը լուսաւորեց հասարակութեան մը առաջին ճանապարհ, որոնց քայլերը յանգէտս դէպի գահալիւթութիւն կը դիմէին: Ինչպէս մեր թագաւորութեանց քայլքայմանէն զինի աղպիսի շատ կուսակցութեան ունեցեր են, որոնցմէ մին ալ այդ պիտի ըլլար:

Իւր վնասովը ըսի, այո՛, նորապէս չորս ալ կային, բայց ոչ ոք ուրեց վնասովը և մանաւանդ աւելի չափի և պատիւ ունենալ: սկիզբն անիրաւ չափ և նորակալի պատիւ է նորա համար, երբ իւր աղքատ գերի վարելով պիտի ստանայ օտարին ձեռքէն... այո՛, պատիւ, ըստացուածք գտնալը հեշտ է և շուտով հոգնի արդոյ շնորհքն արժանի կըլլանք, երբ ազգը ստրկութեան շղթան շարելով ոտքերու տակ ընմ ելլալու Սանդուխ կամ Տիբերիս գետը թափելով կամուրջ չինելու ըլլանք... Բայց հետի ըլլան և միշտ հետի սոյն մննատանէն այդպիսի պատիւներ և հարստութիւնք, ինչպէս ներկայիս սոյնպէս ալ ապագային: աւելի կընտրենք Ուկրաինայի պէս սուղութեան մատերին խածելով մեռնիլ, քան թէ աղքին միւսը ուտելով պատուով ապրուստ ունենալ: Յարգող ընթերցողաց կը թողում խորհելն թէ ո՞վ իւր վնասով եղբորը կօքնէ, մանաւանդ ներկայ դարուս մէջ... Բայց այն մննատուն հանդերձ տուժիւք անձին լուսաւորեց իւր թշուառ ազգը նիւթական լուսով, և պիտի լուսաւորէ կատային լուսով: ապայն մարմնաւոր արտի կը ստիպուի յայտնելու, որն որ գրկէս անգամ առկէ չերթալ գրելու կամ ըսելու, ողորմեցարուք ողորմեցարուք ո՛ր բարեկամք, սոյն մննատանի պատրոյն առկայծեր է և մարելու մօտ, ձեղի նըման առաւառախիւս և միանգամայն ողորմած ազգաւորներու ալ կառկաւորուն կը սպասէ: և եթէ իրեն պատուովին իւր լեցունտները չը պակասին ինքի զինքերնին պատրաստ քաջ գիտեն մրցել ի սէր ազգութեան յօդուս և ի պայծառութիւն չալատանեաց եկեղեցոյն: և պիտի ջանան լուսաւորել իւրեանց ազգը մինչև անգամ քիմիական լուսով...:

Բայց կարծես թէ դադանի խրախոյս մը ինձ յուսադրելով կը քաջալերէ: պատուկն առկայծեալ մի չիջի, ուրեմն տար երկինք որ ի դուր շարժելով մեր առաջ եղբարք Ռուսիոյ հասարակութեան ձեռն կառկաւորելով այսպիսի անձնուէր մննատանի մը վերան, որն որ թշնամեաց յարձակմանց դէմ պատուար և դեղձերու յորձանաց դէմ թուժալ եղած է և պիտի ըլլայ յաւերժական իրենց ազգին համար:

Վերջապէս այն մննատունը զայ ժամանակ որ գուցէ շատ հեռու չէ, հանուրց Հայկայ սերունդին և Արեւմտեան զարմին ընդունելութեան վայր ըլլալով մեծամեծ ծառայութիւններ ընէ:

Վ. Ռ.

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Մայրաքաղաքի լրագրողները հաղորդում են, որ փարիզում 16 (8) մեռաւ Նապոլէոն III-ի արտաքին գործերի մինիստր դուքս Գրամսեն, որ վարում էր այդ պաշտոնը 1870 թվ. Փրանսիայի ռազմական թշուառ պատերազմի հրատարակվելուց առաջ:

—Նոյն լրագրողներին հեռագրում են յունիստի 2-ից հետեւալը: Պերեկոյեան Լայպոլի մօտ օտար պետութիւնների զենայանքների ժողով կայացաւ օտոմանեան դատաստանական նոր կանոնադրութիւնը գործադրելու առիթով, որ թիւրքաց լեզուով հրատարակված է: Գեապանները վճռեցին խնդրել Բ. Գրամսե, որ նա առժամանակ վերոյիշեալ կանոնադրութեան գործադրութիւնը դադարեցնի, մինչև որ զենայանքների թարգմանները կարողանան հիմնադրուպէս ծանօթանալ այդ կանոնադրութեան հետ:

—«Neue freie presse» լրագրին Կ. Պոլսից, յունիստի 6-ից հաղորդում են յունա-թիւրքական օտարմանի հարցի դրութեան վերաբերութեամբ, որ Սալան փաշա դիտաւորութիւն չունի պատասխանել յունաց պատգամաւորներին վերջին յայտարարութեանը, որի մէջ այս վերջինները յայտնեցին Բ. Գրամսե, թէ նրանք անկողը են համարում կոնֆերանսայի նոր նիստ նշանակել, որովհետև հաւանական է որ բանակցութիւնները չեն հասնի որ և էցէ եզրակացութեան, մանաւանդ որ այս յայտարարութեան մէջ ոչ բանակցութիւնների կտրվելու մասին է յիշված, ոչ յունաց պատգամաւորների Կ. Պոլսից գնալու մասին: այս բանից կարելի է եզրակացնել, որ Յունաստանը չէ կամենում Բ. Գրամսե հետ զինուորամտերական յարաբերութիւններ կտրելու պատասխանատուութիւնը իր վրա առնել, և որովհետև Բ. Գրամսե ևս մի և նոյն հայացքներն ունի գործի վրա, հաւանական է ուրեմն որ գործերի դրութիւնը կերկարանայ անվերջանալի կերպով:

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Փարիզի «Globe» լրագիրը հաղորդում է, որ յունիստի 26-ից նախկին զինուորական մինիստր Դիւ-Բարրայը վախճանվել է Նիդրլանդ:

Փարիզից հաղորդում են լրագրողներին, որ զինուորական մինիստր Դիւ-Բարրայը, որն իր անունով է գլխաւոր դանձապահ Ֆուրնիէ, նորերումս գանձարանի վրա նշանակած ընտելեան պատճառով ինքնասպանութիւն գործեց ընթացիկում: Այս անցքը մեծ տպաւորութիւն գործեց և այդ գործի համար խիստ ընտելեան նշանակվեց:

«Голосъ» լրագիրը հաղորդում է հետեւալը: «Մենք լսեցինք որ մեր նշանաւոր նկարիչ-մարիսիստ Յ. Կ. Սլոյվա զօվսկի նորերումս երկուս մեծ պատկերներ է վերջացրել, որոնց սիւժետը վերցրած է Քրիստոֆօր Կոլումբոսի կեանքից և վերաբերում է Ամերիկայի գիտի պատմութեան: Այս պատկերներից մէկը, որի մասին հաղորդել են մեզ արդէն թէ Եղորտիայից, ներկայացնում է սարսափելի փոթորիկ բաց ծովի մէջ: Կոլումբոսի ուղեկիցները, որոնք նրա հետ միասին տղում էին դէպի աշխարհի նոր մասը, որը գուցակել էր նրա հանձնարը, ապստամբեցան՝ նրանց կարծիքով երկար և անպատակ անյայտ ջրերի մէջ լողալու պատճառով: Սա համարեա ամենատարագործ րոպէն է նշանաւոր ծովագնացի պատմութեան մէջ: Միւս պատկերը ներկայացնում է Կոլումբոսի նաւը, որ արդէն երկուս է Ամերիկայի ափերից: Արեւակային պարզ օր է: Երբ հազիւ շարժվում է: Նաւի վրա երեւում է Կոլումբոսի պատկերը, որ հիացմամբ ողջունում է աւետեաց ափերին: Բոլոր նրա ուղեկիցները նրա չորսը ներկայացրած են ծննդադ, որոնք վերջապէս համոզվեցան նրա հանձնարի և գիտութեան մէջ: Այդ պատկերներից իւրաքանչիւրը ունի եօթը արշինից աւելի երկարութիւն և մօտ հինգ արշին լայնութիւն: Մեզ հաղորդում են որ այս պատկերների բոլոր ֆիգուրաները Այվա-Պոլսի մանապն աշխատութեամբ է նկարել: Բիչ ժամանակից երկու պատկերներն ևս պէտք է համեն Պետերբուրգ: Բայց թէ որտեղ պէտք է հանդէս դուրս բերվին, դեռ ևս յայտնի չէ: Ամենից հաւանական է, որ այդ պատկերները Ակադէմիայի դահլիճներում կը գտնեն տեղ և շուտով սկսվելիք ախղէմիական հանդիսի դարձանք կը կազմեն:»

ՄԵԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԳԱՍԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 25 յունիստի: «Правит. Вѣстн.» լրագիրը հաղորդում է հետեւալը: «Русскій Кургерь» լրագրի հատուկ ծախվելի արգելված է: Յունիստի 24-ին Մոսկվայի Սմոլենսկեան կայսրանում այրվեցան բազմաթիւ փաղօններ և մի քանի շէնքեր: ՀԵՐԱՍ, 24 յունիստի (5 փետրվարի): Եւ յուրի նախագահութեան ներքոյ ազգային մեծ ժողովը վճռեց զենքով ընդդիմադրել պարսից կամ անգլիացոյ յարձակմունքներին և ամեն հնար գործ դնել պաշտպանվել մինչև ռուսաց արշաւանքի վերջը: Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 25 յունիստի: «Правит. Вѣстн.» լրագիրը հաղորդում է, որ երէկ կէսօրից յետոյ ժամը 3-ին Կայսրուհին, Էդլիուրդեան հէքցօղուհի Մարիա Ալեքսանդրովնայի, և Սեծ Իշխան Սեբեդ Ալեքսանդրովի հետ միասին, հասաւ Ս. Պետերբուրգ:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, յունիստի 26-ին: Հաստատում են, որ Բախտեկինեան արշաւանքի առաջնորդ մօտիկ ժամանակներում կը նշաւ նախկին Սիբիրէ: «Телеграфъ» լրագիրը բոլորովին դադարեց:

ԼՈՆԴՈՆ, յունիստի 26-ին: Համայնքների ժողովում Ստէնզօտ պատասխանելով Էլզեթինի ասաց. Կարուում գտնված ռուսաց զրազրութիւնը գտնվում է կառավարութեան ձեռքին, զրազրութեան պարունակութեան մասին տեղեկութիւններ հրատարակել կամ հաղորդել կառավարութիւնը նպատակաւորմբ չէ համարում:

ԼՈՆԴՈՆ, յունիստի 27-ին: Կահական ծառը հաստատում է արտաքին յարաբերութիւնների մէջ եղած բարեկամութիւնը: Անգլիան խաղաղութիւնը ապահովված է համարում Բերլինի դաշնագրի կապով: յետոյ. կառավարութիւնը ցանկանում է բարեկամ մնալ անգլիացիների հետ: ծառը յիշում է նոյնպէս այն միջոցների մասին, որը կառավարութիւնը գործ է դրել կորիւքները թեթեւեղելու համար Երանդայում: ծառը յայտնում է այն նախադիւ առաջարկվելը, որը թեթեւեղում է հոգային սեփականութեան մէջ ձեռքից միւս ձեռք անցնելը:

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՈՒՆԻ

